

**КОМУНІСТИЧНІ ВЛАДОМОЖІ
ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ
ЧИНЯТЬ ШКОДУ УКРАЇНІ**

Дніпропетровське (Іван Сокульський). — Останнім часом в діях обласної та міської влади Дніпропетровського почали виявлятися реакційні риси антиукраїнської та антидемократичної спрямованості. Проти української національної культури та самодіяльних громадських організацій проведено ряд брутальних акцій.

Від весняних вакацій вже не діє 1-ша класа з навчанням українською мовою в школі ч. 9 у центрі міста. Вже понад місяць діти не мають змоги вчитися. Влада ніби попереджає батьків тих дітей, що відважились віддати своїх дітей в українську школу. В усіх райцентрах та селах області напівпоспішно змінюють з українських на російські. Як вже повідомлялось, відмовлено в реєстрації громади УАПЦ і викрадено пам'ятний хрест, встановлений для вшанування жертв голодомору 1932-33 років біля Преображенської церкви в центрі міста. Чиніючи нехтуючи проханнями громади УАПЦ віддати їй Пре-

ображенську церкву для задоволення культових потреб, обвиконком прийняв рішення продати храм РПЦ, хоча заяв з її боку не було.

Порушуючи рішення Президії Верховної Ради УССР про оголошення 26-го квітня днем жалоби, місцеві владоможі заборонили проведення траурного мітингу. В робітничому селищі Ломівка на околиці м. Дніпропетровського продовжуються вандалістські акції місцевих владоможі. Після вирубання історичного дубового гаю дійшло до того, що без усяких попереджень і пояснень прибрано і невідомо куди заховано пам'ятник Тарасові Шевченку. Місцеві осередки Руху та ТУМ вважають таке тасмичне знищення пам'ятника великою кобзарю відвертим глумом над національними почуттями українців.

Незважаючи на заборону, 26-го квітня близько 2,000 жителів зібралися на площі біля Троїцького собо-

(Закінчення на стор. 4)

С. Шкафаровський**виступити в Чикаго**

Чикаго. — У неділю, 13-го травня, Симфонічна оркестра північнозахідного Чикаго під батуту Михайла Голіана дасть концерт з виступом баса-соліста Стефана Шкафаровського.

С. Шкафаровський

жера та Гаммерстайна „Сам енциклопедичний“ з оперети Саут Пасіфік і Гершвіна „Ай гот пленті оф нотті“ з оперети „Поргі енд Бесс“.

Концерт відбудеться в аудиторії Райт коледжу, 3400 Норт Остінгем, о год. 3-й по полудні. Вступ вільний, але добровільні дати будуть радо прийняті.

**Відбудуться наради делегатів
УНС в Нью Йорку**

Нью Йорк. — У п'ятницю, 11-го травня, о год. 6-й вечора тут у приміщенні ОУА „Самоміч“, 98 Друга авеню, відбудеться перед конвенційна нарада делегатів на 32-гу Конвенцію УНС та зацікавлених членів УНС.

Крім відкриття і обговорення можливості поліпшення організаційної праці, присутні будуть обговорювати справи: організаційно-статутного оформлення Окружних Комітетів УНС, справу можливості поширення допомоги Україні, деігнацію кандидатів до ділових конвенційних комісій і Головного Уряду та інші справи.

Після закінчення кави і солодки. У нарадах братиме участь головний пресісідник УНС д-р Іван Філіс.

**Появилось чергове число
журналу „Бандура“**

Нью Йорк. — Надруковано 31-32-ге число, за січень/квітень музично-літературного журналу „Бандура“ присвяченого століттю з дня народження визначного бандуриста Василя Емця. Головним редактором цього журналу є Микола Чорний.

В журналі є багато світлин В. Емця і водночас підписи, що ілюструють його життя — студії в Харківському університеті, його участь в бойовому Курені Виськового Міністерства, участь у полку ім. гетьмана Петра Дорошенка; школа його гри на бандурі в Празі та його виступи з капеллою бандуристів та індивідуально. Крім цих матеріалів ще є багато статей на тему української музики і цікавий діалог письменника Олеса Бердника та

кобзаря Василя Литвина, п.з. „Ось де, люди, наша слава...“

Всі матеріали до редакції та замовлення на цей журнал — в ціні 15 дол. — посилає на адресу: School of Bandura, 84-82, 164th Street., Jamaica, N.Y. 11432.

**ДОПОВІДЬ
Т. ШТАНКОВОЇ**

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштує в суботу, 12-го травня, доповідь головного архівара Тетяни Штанкової про огляд нововідкритих архівів у центральному історичному архіві у Львові. Доповідь відбудеться в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вул. Після доповіді — кави і солодки. Початок о год. 5-й по полудні.

**М. ГОРБАЧОВ І ЙОГО
СПІВРОБІТНИКИ ЗАСУДИЛИ
ПЕРШОТРАВНЕВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ**

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР із спеціальними повноваженнями Михайл Горбачов і його найближчі співробітники з Політбюро і уряду, засудили першотравневі демонстрації на Червоній площі в Москві, які змусили совєтських керівників покинути трибуну над мавзолеєм В. Леніна, бо вони, мовляв, були ображені змістом транспарантів.

Інформуючи про ці першотравневі святкування в Москві, агентству Асошіейтед Пресс, покликаючи на близького дорадника М. Горбачова, Александра Яковлева, повідомляв, що члени Політбюро зійшли з трибуни з політичних міркувань. Найбільше використали першотравневу парадну литовці, які організували велику групу молоді і старших з національними прапорами і транспарантами політичного змісту. Але також десятки тисяч інших демонстрантів виявили глибоку свою непогодженість з політикою теперішнього керівництва, наданням особливих повноважень для президента, який став тепер свого роду диктатором, доказом чого є його постава до самостійних аспірацій республік і діяльності неформальних організацій, об'єднаних в народних рухах, або демократичних блоках.

На спеціальній пресовій конференції з участю совєтських і закордонних кореспондентів А. Яковлев рад-

ше наголошувати на незадоволенні демонструючих темпами перебудови і демократизації, промовчуючи політичний аспект маніфестацій і вимог. На його думку, зміст транспарантів не мав нічого спільного з перебудовою і взагалі „культурою політичної дискусії“, а закликав відіслати керівників СССР до тюрем, або покарати їх найвищим вибором кари. „Розперезавши гуглигани прямо ображали тих, яким, говорячи відкрито, вони завдають свободу слова і демонстрацій“, — заявив у піднесеному тоні А. Яковлев. На одному з транспарантів було зображене лице М. Горбачова із колючого дроту, з характерною позначкою на голові. „Чи це має значення спеціального з політикою, культурою, перебудовою“, — запитував Яковлев кореспондентів. Він у своєму імені і імені М. Горбачова засудив такі „хуліганські несанкціоновані демонстрації“, які на його думку, не приносять слави опозиції і не сприяють поглибленню демократизації й перебудови.

М. РЯБЧУК В НТШ

Нью Йорк. — Тут в середу, 9-го травня, в будинку НТШ, в год. 7-й вечора виступить з доповіддю п.з. „Молода Україна — її творчість і мислення“ Микола Рябчук, поет і літературний критик, співредактор журналу „Всесвіт“.

**Відбувся з'їзд молодих українців
СССР, які живуть за межами
України**

Москва. — Тут 5-6-го травня, відбулась установча конференція Спілки Молодих Українців, які проживають в різних регіонах совєтської імперії. В конференції взяло участь 100 делегатів, які вирішували питання налагодження суспільно-культурної діяльності української молоді за межами України; налагодження тісніших зв'язків між існуючими і майбутніми українськими молодіжними гуртками, осередками, клубами. Створення системи господарюючих українських молодіжних центрів, які стануть матеріальною опорою для діяльності спілки.

Спілка обрала своєю метою створення формальних і неформальних структур, котрі дозволять українцям неукраїніцям, які цікавляться Україною та її традиційною і сучасною культурою, познайомитися з нею і брати участь у її відродженні та розвитку, сприяти вивчен-

ню української мови, історії, літератури тими молодими людьми, які дотепер не мали такої змоги. Оскільки на адресу Спілки вже почали надходити пожертви, то в Москві відкрили рахунок номер 70019 в Московському відділенні Промстройбанку на Українську молодіжну спілку.

На конференції обрано координаційні, фінансові та інформаційні органи. Так виникла позапартійна українська національна організація, котра обрала собі за мету консолідацію українців СССР поза межами України з метою підвищення національної свідомості українців.

Звертатися можна на адресу: СССР, 103009, Москва. До востребовання Мартинюку Владимиру Степановичу. Телефон в Москві: 327-62-53 — Олег Сиротинський; 446-50-69 — Василь Моргалюк.

**На Союзівці відбудеться
вчительський семінар**

Нью Йорк. — Шкільна Рада повідомляє, що цього річний двотижневий вчительський семінар, спонсорований Українським Народним Союзом, який і попередні роками, відбудеться на Союзівці. Семінар розрахований для підвищення кваліфікації вчителів шкільної українства в системі Шкільної Ради, хоч вчителі інших систем також можуть брати участь, а для молодих вчителів він необхідний. Вільні слухачі побажани, як і попереднього разу.

Навчання на семінарі триватиме два тижні — від 29-го липня до 12-го серпня. Кошти перебування на семінарі покриває УНСОУ.

У плані підвищення рівня слухачів намічені виклади з предметів: української мови та загальної мовознавства, української літератури, історії та географії України, а також з мистецтва та педагогіки. Директори шкіл мають

подбати про своїх учителів-слухачів, подаючи їм усі потрібні інформації і вони мають написати прохання на адресу Шкільної Ради, подаючи телефон та адресу кандидата.

Вільні слухачі можуть контактуватися зі Шкільною Радою телефонуючи на число (212) 477-1200.

Керівником семінару буде д-р Євген Федоренко, голова Шкільної Ради. Зголошення слід слати на адресу Шкільної Ради: Educational Council UCCA, P.O. Box 391, Cooper Station, New York, N.Y. 10276-0391.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА

Пасейк, Н.Дж. — 3-й Відділ ООЛ влаштує в суботу, 12-го травня, в Українській Централі, 240 Говл авеню, весняну забаву. Граматична оркестра „Журавлі“. Початок о год. 9-й вечора.

**ПЕРЕДБАЧАЮТЬ СКОРЕ
ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ**

Бонн, Західна Німеччина. — Численні західноєвропейські політики передбачають, що об'єднання Німеччини може наступити скорше, як передбачали в дипломатичних кругах. Міністер закордонних справ Західної Німеччини Ганс-Дітріх Геншер заявив кореспондентам 7-го травня, що переговори минулої суботи „два плюс чотири“, фактично наблизили цю історичну хвилину скорого об'єднання обидвох частин в одну державу, а заява міністра закордонних справ СССР Едуарда А. Шеварднадзе про те, що внутрішні і зовнішні справи пов'язані з об'єднанням не мусять кожен бути полагатися в тому самому часі. Своєю заявою, — заявив Геншер, — совєтський міністер закордонних справ відкрив шлях до прискорення процесу об'єднання і відбуття всенімеческих парламентських виборів, які на думку боннських політиків, повинні відбутися якнайскорше.

Думку Г. Геншера не кожен поділяють інші західні учасники наради, які кажуть, що це багато справ залишилося нероз'яшаними і їх треба буде полагати дипломатичним шляхом у прискореному темпі. В липні цього року відбудеться друга подібна нарада альянтів з Другої світової війни з представниками обидвох частин Німеччини та з участю Польщі, яка домагаться підписання договору про західні кордони на Одрі і Нісі та заповнення альянтів, що ці кордони не будуть ніколи проблемою конфлікту між Німеччиною і Польщею. В кожному разі альянти зрештою в липні зі своїх привілеїв контролю над Німеччиною і Берліном

і у принципі відкриють шлях до об'єднання.

Американські представники, які брали участь у переговорах „два плюс чотири“, кажуть, що Геншер розглядає заяву Шеварднадзе через рожеві окуляри, а може навіть надіється, що збільшення торгівлі Німеччини із Совєтським Союзом допоможе прискорити процес об'єднання і зм'якшити совєтські вимоги, зокрема про неутралізність Німеччини, її зречення з членства в Північно-Атлантичному Союзі (НАТО), погодженість на стаціонарування військ альянтів на території обидвох частин Німеччини і підписання гарантії для судів, які бояться німеческої експансії політики в майбутньому.

Деякі розумніші політичні аналітики звертають увагу, що боїться в першу чергу треба Совєтського Союзу, який в минулому вже не раз давав докази не тільки своєї тоталітарної жорстокості, але також безоглядної імперіалістичної загарбницької політики, яка дорого коштувала контролюванім народам.

Згідно з теперішнім планом, який був одобрений першими коаліційними урядовими партіями в Бонні і самим канцлером Гельмудом Коелем вибори до все німеческого парламенту повинні відбутися не пізніше, як три місяці після закінчення процесу об'єднання. Очевидно, урядові партії, які тепер користуються великою популярністю на заході і на сході, хочуть використати цю нагоду і закрити за собою владу на певний час, — кажуть спостерігачі.

**ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ КГБ
ЗБІЛШУЮТЬСЯ**

Москва. — Газета „Ізвестія“ помістила у числі з 5-го квітня довшу інформацію про те, що головне командування військ внутрішньої безпеки (КГБ) отримало від міністерства внутрішніх справ право набирати в свої ряди воїків і сержантів, які закінчили речення військової служби в регулярних частинах, на добровільній базі, перевіряючи, очевидно, минуле нових молодих рекрутів. З ними, — пише в „Ізвестіях“ С. Мостовишкін, — будуть підписані договори і всім, що їх підпишуть розпочнуть виплатувати винагороду, чи платню.

На запитання кореспондента газети заступник ко-

мандуючого військами внутрішньої безпеки (КГБ) генерал-лейтенант Б. Смирнов похвалився, що кагебівські частини зростають з кожним днем, їх вишколюють для виконання різних функцій, а найздібніших і, правдоподібно найбільш брутальних, призначають до спеціальних частин для боротьби з демонстрантами, які це було, наприклад, у Вірменії, Азербайджані, Грузії і частинно в Україні, зокрема у Львові.

„Тепер ми можемо цілком сміло похвалитися, — заявив ген. Б. Смирнов, — що Совєтський Союз розпо-

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

КОЛИШНЬОГО СЛУЖБОВЦЯ латишської Комуністичної партії, який колись прилюдно засуджував тих, що демонстрували, домагаючись незалежності, був переобраний парламентом на президента країни, що має за завдання вивести цю республіку зі Совєтського Союзу. Анастолій Горбунов, що займає пост президента країни від листопада 1988 року був поновно затверджений на цьому становищі новообраним парламентом. Першим кроком до здійснення незалежності буде впровадження деяких частин конституції республіки з 1922 року коли Латвія була самостійною державою. У своїй промові коротко перед перевиборами А. Горбунов попередив депутатів, що шлях до незалежності не буде легким і що Латвія та інші прибалтійські республіки мусять цього домагатися самі та не розраховувати на закордонну допомогу. „Ми мусимо показати світові, що ми не хочемо підірвати діалог поміж Сходом і Заходом, — заявив цей колишній апаратчик, що націоналістичних демонстрантів називав „зрадниками“, а сьогодні є підтримуваний у своїх діях продемократичним Народним фронтом. „Світ ніколи не заризикують, що зроблено у справі роззброєння задля п'ятих мільйонів балтійців“.

КІЛЬКА ВАЖЛИВИХ ДОКАЗІВ пропало безслідно, які були б значно допомогли у визнанні вини полковника сальвадорської армії за вбивство шістьох єзуїтських священників, їхньої господині та її малолітньої дочки в листопаді минулого року, заявили службовці Верховного суду в Сальвадорі. Вкінці судові власті визнали, що чотирьох запідозрених воїків вислано нібито на студії поза границі країни і тим самим вони не могли свідчити. Два інші свідки зовсім не появились на судових засіданнях. Крім того щоденник пропав безслідно, як і прибірна записана книга військової школи, де на початку було обвинувачений полковник. Судові службовці твердять, що без цих доказів і свідків ледве чи вдасться притягнути до відповідальності полковника Гільєрмо Альфредо Бенавідеса Морено.

**ЛАТВІЯ ГОТОВА ДО ЕКОНОМІЧНОЇ
БЛОКАДИ**

Рига, Латвія. — Латиші добре розуміють, що після прийняття їх парламентом декларації незалежності, Москва може встановити на непокірну республіку такі ж санкції, що й на литовців.

Прихильників незалежності республіки попередили про це депутати Верховної Ради Латвії, які виступають проти декларації. Формально, правда, ні одного голосу проти проголошення Латвії незалежною в парламенті республіки подано не було. Протиники незалежності від голосування стрималися. Один з них — голова Комуністичної партії Латвії Альфред Рубікс повідомив, що він розмовляв телефонічно з генеральним секретарем президентом Михайлом Горбачовим і той нібито сказав йому, що заперечує проти відокремлення Латвії, і попередив про можливі економічні санкції.

Голова руху Інтерфронт Анастолій Алексєєв вважає, що Кремль влаштує економічну блокаду. „Рішення про незалежність — крок у п'їтму. Ніхто не знає, що

станеться“, — сказав Алексєєв і додав, що його родина живе в Латвії понад 200 років. Інтерфронт — це організація, яка об'єднує, головним чином, росіян та інших слов'ян, що проживають на території Латвії.

Віктор Алксінс, депутат парламенту, який також виступав проти відокремлення республіки, повідомив журналістів, що в середу, 9-го травня, коли Совєтський Союз буде святкувати День Перемоги над фашистською Німеччиною, в Ризі відбудеться демонстрація протиників виходу республіки зі складу СССР. „Нас чекають тяжкі часи, — додав Алксінс. — Те ж саме, що і Литву, але з іншими варіантами“.

Петеріс Лякіс — один з лідерів Народного фронту, який виступав за незалежність Латвії, — сказав на пресовій конференції: „Ми знаємо, що цього літа становище може стати серйозним, дуже серйозним. Ми, однак, маємо надію, що Москва погодиться на переговори. Якщо не завтра, то з найближчі місяці“.

Дж. Бейкер відвідав Польщу

Варшава, Польща. — Державний секретар З'єднаних Штатів Америки Джеймс Бейкер, закінчивши вступні розмови в Бонні про об'єднання Німеччини, у яких брали участь представники обидвох частин Німеччини і чотирьох головних альянтів з часів Другої світової війни — ЗСА, Великобританії, Франції і Совєтського Союзу, які вони назвали переговорами „два плюс чотири“, вирішив відвідати Польщу.

метою його шістьгодинної візиту в Варшаві було заспокоїти поляків щодо західних кордонів на Одрі і Нісі, але серед польського суспільства і політичних діячів є ще чимало осіб, які думають, що Німеччина сьогодні чи завтра буде волюминатися звороту своїх земель, які Польща отримала в рекомпенсату двоподілу держави і відвірвання від її території польських земель, також раніше загарбаних поляками, тобто Західної України, західної частини Білорусії і частинки Литви з містом Вільнюсом, яке тепер є столицею незалежної, але ще не визнаної Литви.

Місія Дж. Бейкера не була зовсім вдалою, кажуть

політичні спостерігачі і кореспонденти, які супроводжували державного секретаря до Варшави. Зустріч Бейкера з прем'єр-міністром Тадеушем Мазовським, міністром закордонних справ Польщі Кшиштофом Скубішевським, головою крайового комітету вільної профспілки „Солі-

дарність“ Лехом Валенсою, відбулася у приміщенні американської амбасаді в Варшаві. Усі три співрозмовники настоювали, щоб до переговорів у справі об'єднання включити не тільки Польщу, але також інші зацікавлені держави Європи, особливо тих, які потерпіли найбільше від гітлерівської інвазії. „Очевидно, ви можете розпочати з малою групою, — заявив Бейкеру Мазовський, — але коло представників треба в майбутньому поширити“.

Польща настоює на підписанні двостороннього договору між Варшавою і Бонном у справі західного кордону і бажає заповнення від колишніх альянтів, що цей кордон не буде ніколи порушений, натякаючи на поголоски, що їх поширюють праві німеческі кола про „повернення“ земель до Німеччини. Поляки натякають на відвірвання „східної частини Польщі від материка“ в 1939 році, не кажучи, очевидно, що це українська територія, заселена автохтонним українським населенням. Мова йде про „частину Польщі“, яку, прилучили до Совєтського Союзу.

Деякі західноєвропейські політичні аналітики звертають увагу, що обмеженість і страх Польщі оправдані, але вони погані учні історії і тому готові повторити ще раз помилки з 1918-20 років, тобто орієнтуватися на Росію, як гаранта польської незалежності.

В АМЕРИЦІ

ДВА ТИЖНІ ТОМУ ПІД великим натиском своїх членів Агенція охорони довкілля проголосила, що будуть встановлені нові обмеження та сторогині стандарти вживання карциногенних пестицидів, які були схвалені ще в 1985 році. Харчова промисловість і федеральна влада проголосують, що американська їжа має найвищі стандарти в світі, але ці стандарти були встановлені 20 років тому, коли ще не існувало багато сьогоденних проблем. Понад 27 пестицидів, які вживаються в сільськогосподарстві ЗСА, проголошені карциногенними у звіті Агенції охорони довкілля. Більше як половина курятини та яєць, які продаються в американських крамницях, заражена бактерією сальмонелли. Небезпечні хімікалії були знайдені в молоці, овочах та ярині, навіть у мінеральній воді. Серед змін, які різко змінили характер сільськогосподарства на першому місці стоїть перетворення ферм на фабрики в яких ширше застосовується хімікалії, антибіотики, гормони, пестициди та штучні добрива. Збільшився імпорту сільськогосподарської продукції з країн, де нема таких строгих обмежень.

ЗВІЛЬНЕНИЙ ПІСЛЯ трирічного ув'язнення американський закладник Френк Рід на пресовій конференції у Вашингтоні в неділю, 6-го травня розповів про знущання та страшенні умови, в яких він жив. Понад двох з половиною років його тримали в одиночній камері, двічі після спроби втекти його жорстоко били. „Дякуючи Богу, вони не вбили мене,“ — сказав Ф. Рід. Як відомо, він був закладником терористичної групи Гейзболлах, тобто „партії Бога“, яка є ширмою для діяльності терористичних груп, що тримають закладників у Лівані. Члени цієї партії, яку підтримує Іран, є фундаменталістами шіїтських мусулманів, шійлю яких є перетворити Ліван в ісламську країну на взір Ірану.

СВОБОДА **СВОБОДА**
FOUNDED 1893
Svoboda ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays
Mondays and holidays by the Ukrainian National Association
Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)
Subscription: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members \$15.00 Change of address \$1.00 Make
check or money order payable to: Svoboda
Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
(201) 434-0237 (201) 414-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00 на 6 місяців \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНС \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00
Чек, грошові перекази виставляти на Svoboda
P.O. Box 438 Jersey City, N.J. 07303

Політичні партії в Україні

Політична партія, як організація однодумців політичного світогляду, політичної філософії — це вияв зрілості суспільства. А проте це дуже обширна і різногранна проблема. Партія — рід добра, але партійне розпорознення — рід дуже недобра. Ще гірше, коли існування численних партій доводить до партійництва, себто партійної заскорузлості і міжпартійної гризні. Тоді трудно говорити про політичну зрілість суспільства, бо партійництво це доказ гону до громадсько-політичної парцеляції, а не комасції, до розпорознення конструктивних сил, а не їхнього об'єднання. Якщо народ (суспільство) політично-зрілий, то існування численних партій йому не шкодить.

В Америці існує двопартійна державно-політична система, як база її державного демократичного устрою. Але поруч із тим двома партіями, які суперничають у всіх виборах, є ще 11 „політичних партій і організацій“, є і Ліберальна партія, є три Соціалістичні навіть легальна Комуністична. Це ідеологічні групи, з яких на жаль, деякі мають негативний вплив на різні ділянки життя країни, як ось ультраліберальна організація Американці для демократичної акції.

Напередомі минулого і цього сторіччя постали були в Україні Товариство Українських Поступовців (ТУП) і Революційна Українська Партія (РУП) і від них вийшла ініціатива до створення Української Національної Ради. У Західній Україні постали три найстарші політичні партії — Радикальна, Соціал-демократична і Націонал-демократична, які з деякими змінами у назві перетримали до вересня 1939 року. Між двома світовими війнами в Галичині та на Волині постали й інші. На еміграції після Другої світової війни проявилася у нас погане явище перенесення на західній демократичний світ давніх партій із „старого краю“ плюс нові. Було їх в Америці десять, нині здебільша це фікції. Але ненормально явище це, що все це існують аж три політичні партії, чи пак „середовища“ під цією самою назвою ОУН.

У „Свободі“ з 2-го травня ц.р. подано на першій сторінці обширну інформацію про перетворення Української Гельсінкської Спільки, яка здебільша вже популярність, на Українську Республіканську Партію. У цій же новинці названо вже дві інші партії — Національну й Державно-Самостійності. Це нас тут, далеко від України, трохи бентежить і турбує. Названо у цій новинці „Свободи“ кілька дуже поважних прізвищ. Дуже позитивно була привітальна заява представника Українського Народного Руху, що й Рух невдовзі перетвориться на Українську демократичну Партію і що тоді об'єднається з Республіканською.

Нам тут важко схвалювати чи критикувати те, що діється в Україні. Українці з діаспори не можуть керувати визвольним рухом в Україні ані втручатися у дії тамешних наших провідних земляків, бо вони краще знають і розуміють тамешні відносини і всі ці обставини, в яких приходить жити і вирішувати справи. На досвіді минулого і цього року можна з приємністю ствердити, що тамешні провідні діячі вміють поєднувати ідеалізм з реалізмом. Не існує політики не опертій на ідеалістичних принципах, але й кожна політика мусить спиратися ногами на землі, а не висіти в „облаках“. Можна тільки повторити те, що вже неодноразово було тут сказано: діячі, які очолили свободолюбний рух в Україні — люди поважні, ідейні, конструктивні, знають терен, на якому діють і людський потенціал, яким розпоряджуються і знають відносини, серед яких діють. Тому треба привітати цей їхній останній крок, побажати успіхів та вірити, що зробили добре. Ми й ніхто у світі не знає, як розвинулися відносини в СССР Свободолюбний рух в Україні залежний від багатьох чинників відомих нам, але й невідомих, і неможливих передбачити їх. Творча, конструктивна кропітка праця — це найперший і невіддільний чинник. Маємо відомості з найбільш вірогідних джерел, що кожний місяць-тиждень-день позначається поглиблення свідомості у народній гущі, „хто ми і чий ми діти“. Це виглядає на чудо, що на тому установному зібранні у квітні 1990 року у Києві 500 осіб співали чудовий гімн, що його слова і мелодія склав Роман Купчинський — поручник УСС, письменник і журналіст — в Америці — співробітник „Свободи“. Подай Господи, більше таких чудес!

На початку квітня Верховна Рада СССР прийняла два цікаві закони. Один закон формально встановлює процедуру виходу союзної республіки з СССР, та його правдиве задання, це піддати публічну оцінку західного світу. Другий закон легалізує каральні заходи судових і поліцейських чинників проти борців за незалежність поневолених націй.

Центральний уступ першого закону звучить так: „Рішення про вихід союзної республіки з СРСР вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше двох третин громадян СССР, які постійно проживають на території республіки на момент постановки питання про її вихід з СССР і мають право голосу згідно з законодавством Союзу РСР“.

Уряд імперії поступив би чесно, коли б ці дві треті відносились до тих людей, що брали участь у голосуванні. Воно навіть не було б так зле, коли б росіяни встановили якийсь мінімум. Наприклад, можна встановити, що рішення плебісциту важке тільки тоді, коли принаймні — скажімо — 70 відсотків людей візьмуть участь у голосуванні і дві треті із тих

М. Мельник

ДВА ЗАКони ДЛЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

70 відсотків висловляться за виступом з СССР. Та коли дотримуватись букви теперішнього закону, тоді справи виглядають цілком інакше. Коли б у плебісциті взяло участь, скажімо, 75 відсотків людей, тоді 89 відсотків з них мусили б голосувати за виходом з СССР, щоб задовільнити вимогу двох третин (66,7 відсотків), усіх управлених до голосування. Дивлячись на кількість росіян в Україні, ледве чи таке чудо може будь-коли статися.

Та припустім на хвилину, що українські самостійники почали в тому напрямі працювати. Тоді роду підготовка до плебісциту вимагала б гострого ставлення аргументів, які заставляли б широкі маси виборців до участі у плебісциті і до голосування за вихід з СССР. Українські самостійники мусили б мати доступ до телевізії, радіо і часописів, вони мусили б роз'яснювати по містах і селах, організувати збори і у недозволеній спосіб казати людям, чому вони повинні

голосувати за виходом. І тут вони попали б у конфлікт із другим законом імперії.

Тут уже російські імперіалісти нічого не „завивали в паперці“. Цей Закон — виходить з необхідності посилити захист прав і свобод громадян, рішуче припинити діяльність різних націоналістичних і сепаратистських об'єднань, спрямованих на дискримінацію громадян у зв'язку з їх національною приналежністю, мовою, віросповіданням, на розпалювання міжнаціональної ворожнечі і розбрату, на насильственне порушення закріпленої Конституцією СССР єдності території Союзу РСР; враховуючи міжнародно-правові зобов'язання Союзу РСР про заборону в законодавчому порядку будь-якої діяльності, спрямованої на дискримінацію громадян, розпалювання національної ненависті, ворожнечі і насильства.

І. Діяльність будь-яких об'єднань громадян, у тому

числі політичних партій, громадських організацій і масових рухів, спрямована на збудження національної або расової ворожнечі, розбрату чи зневаження, застосування насильства на національній, расовій, релігійній основі, а також їх діяльність, безпосередньо спрямована на насильственне порушення закріпленої Конституцією СССР єдності території Союзу РСР, союзних і автономних республік, автономних областей і округів, є протизаконною і підлягає забороні“.

Отже, коли українські самостійники хотіли б дотримуватись цього закону, тоді вони могли б закласти за вихід з СССР, та не могли б сказати чому, бо тоді їхні аргументи були б спрямовані „на дискримінацію громадян (росіян — ММ) у зв'язку з їх національною приналежністю“ та на „розпалювання міжнаціональної ворожнечі і розбрату“.

Як бачимо, на основі законів імперії „націоналісти“ і „сепаратисти“ — це не оборонні національних прав їхніх народів; це злочини. А російські імперіалісти, це не варвари; це шляхетні опікуни над нездатними до самостійного життя... тубільцями.

Словацький у післявоєнний період, він загав і списоків, що загинули за віру. Хоч їхніх імен він не назвав, перед українцями постав образ греко-католицького єпископа Павла Гойдича, що загинув у Лепольській в'язниці.

В кінці Служби Божої Папа Іван Павло II посвятив біля двісті наріжних каменів для нових церков Словацьчини. Серед них було і кілька каменів із українських сіл, а теж два наріжні камені греко-католицьких храмів, що їх збираються будувати в нових міських кварталах Пряшова та Гуменого.

Після Літургії прашівський греко-католицький єпископ Іван Гірка виголосив церковнослов'янською мовою „здравіцію“ Папі римському, бажаючи йому „мир, здоров'я і довголіття на многая і блага літа“. До цього привітання долучився хор та багатовисока публіка, так що могли чути „Многая літа“ неслось цілим вайнорським аеродромом.

Усі три Служби відбувалися під відкритим небом при імпровізованих вітаннях. Проходили вони в надзвичайно урочистій атмосфері. В супроводі Папи був і уродженець Східної Словацьчини кардинал Томко, який два місяці тому у Пряшіві висвятив ординарія Івана Гірку на єпископа. В Літургіях брали участь теж представники світської влади: президент республіки Вацлав Гавел, голова федерального уряду Ян Чалфа, голова федерального парламенту Александер Дубчек, голова уряду Чеської республіки Петер Пітард, голова уряду Словацької республіки Мілан Чіч, зас-

(Закінчення на стор. 4)

з ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Лист з України

(Недавно редакція отримала кілька листів з України у різних справах. Внизу друкуємо два з них. — Ред.)

Добрий день дорогі наші земляки! З задоволенням прочитали в вашій газеті з 9-го березня 1990 року замітку про Українське Культурне Товариство в Мурманську. Створення нашого товариства стало можливим тільки із-за „перебудови“ в Союзі, а також і діяльності, безпосередньо спрямованої на насильственне порушення закріпленої Конституцією СССР єдності території Союзу РСР, союзних і автономних республік, автономних областей і округів, є протизаконною і підлягає забороні“.

Отже, коли українські самостійники хотіли б дотримуватись цього закону, тоді вони могли б закласти за вихід з СССР, та не могли б сказати чому, бо тоді їхні аргументи були б спрямовані „на дискримінацію громадян (росіян — ММ) у зв'язку з їх національною приналежністю“ та на „розпалювання міжнаціональної ворожнечі і розбрату“.

Як бачимо, на основі законів імперії „націоналісти“ і „сепаратисти“ — це не оборонні національних прав їхніх народів; це злочини. А російські імперіалісти, це не варвари; це шляхетні опікуни над нездатними до самостійного життя... тубільцями.

Здрастуйте, панове! Я пишу вам від свого імені та імені моїх друзів українців. Зараз ми тимчасово живемо в столиці СССР Москві, бо вчимося в Московському державному університеті. Ми всі дуже цікавимося життям земляків за кордоном, тому вирішили написати вам.

Ми б дуже хотіли встановити зв'язки з українською громадою в ЗСА. Я хочу попросити вас, якщо це можливо, надрукувати мою адресу в одному з українських видань, або передати мій лист в одну з молодіжних організацій українців, або хоча б віддати його комусь з молодих людей, кого зацікавить наша пропозиція.

Наперед вдячні вам.

Павло Мовчан

збільшилося майже на 10,000 чоловік.

Наші найближчі завдання: відкриття недільної школи для дітей, випуск своєї газети та хоч невеличке по часу радіомовлення в Мурманську українською мовою. Але всі наші наміри ще зустрічають немало перешкод.

Звертаємося до читачів вашої газети з запрошенням: якщо у кого буде можливість бути в Мурманську — завітуйте до нашого товариства. Ласкаво просимо.

Наша адреса для листування: СССР, 183014, Мурманск, а/я 3509, УКТ.

Станіслав Скорбенко
голова Ради Товариства

Павловський Олександр

СССР 117449
м. Москва В-449
ул. Шверника 19-1
Павловський Олександр

USSR 117449
Moscow B-449
Shvernika st. 19-1
Pavlovsky Alexander

Важка вода

Все глибше входить ліс зазубринами в воду, і шалест лист'яний занурюється в глибокі, де залягли важкі скарби на дні, де схованку знайшли рухливі злитки риби.

Здери цю пляку дня — відкриються відбитки вчорашні, незмішані, забути та плішки: там тонучий вчепився руками в криги злитки, а нерухомих ліс чорніс надовкіл...

Берега не подасть ні кореня, ні гілки, а висмикне, сахаючись, весь стовбур із води... А час пливе, спливає... життя струмлює мілко, все глибше й глибше дно великої біді...

Навіщо бачить те, чого давно немає, і воду ворухтє, і присане ятрить... Потім течею упоперек розкряє: з веселого весла збіга червона нить...

Немов би там на дні не згасло ще багаття, яке колись палав причернелим етиках, і нурився вогонь у крижане латаття, і голос подавав небесний поклик.

Ти його чуєш? Так... Він з берега чужого гукє, та йому відлуння ще нема... Пливе ліс пліч пліч до догодо... Мовчить важка вода... німусь Колима...

Любомир Калинич

„ЗУСТРІЧ“ ІЗ ПАРТИЗНАМИ ТІТА

То була весна, 9-го травня 1945 року, один день після капітуляції „переможеної на всіх фронтах“ Німеччини. Місцевість Гріфен знаходилася у південно-східній Австрії, у Стірії, недалеко Юденбургу. У цій гористій околиці 45 років тому, Перша Дивізія УНА відступала на захід. Прекрасна, довго очікувана весна не щадила ласкавого сонячного тепла та напоювала наші серця чаром юного-зеленого киліму, на тлі чудової панорами скелестих Альп, вершки яких були покриті білим снігом. На тлі неперешеденої типічної красою гористого підальпійської природи дуже хотілось бути співзвучниками її величчя. Приглядаючись шій пішій красі, на хвилину забувалось незвичне становище реальної сучасності. Тоді у юній моїй голові роїлися думки неспівності щодо майбутнього. Куди ми йдемо? Як західні Альянти будуть нас трактувати у мундрах воєнків, про яких у них не було прихильної оцінки? Чи видадуть більшовиками? Де мої добрі батьки, чи ще живуть? Я так дуже стужився за ними... Моя Батьківщина так далеко-далеко від мене...

Ці мої хаотичні роздумування раптом перервав наказ командира підстаршинської школи сотника Тіса. Він повідомив нас, що перша чота підстаршинської школи у числі 34-ох воєнків має зупинитися біля Гріфену, як охорона перед партизанами Тіта цього 14-го регіменту, який несподівано стався якнайшвидше відійти за захід, щоб нас не „освободили“ партизани Тіта чи червона „орда зі сходу“.

Ми стояли приблизно дві години в якомусь дуже милкому рові, Богу дякувати без яких воєнних пригод. Тоді наш командир, правдоподібно, на радіо-комунікаційний наказ „згори“ наказав нам вийти з рову на асфальтове шосе і приготуватися до відмаршу в сторону відступаючого 14-го регіменту. Тут треба зазначити, що не зважаючи на це, що Австрія в більшості гориста країна,

але околиця Гріфен та дорога, на якій ми зупинилися, ажраз є положені на дуже рівному ґрунті з рідкісними будинками і навіть без рову при дорозі. Враз ми завважили, що здалека від північного сходу ідуть у нашому напрямі якісь відкриті автомашини. Командир Тіс, якого ми поважали і любили, подивившись у свій далековид, ствердив, що на відкритих автомашині ідуть воєнки „Вермахту“ але вже без зброї. Отже, правдоподібно вже їх роззброїли або більшовики, або „гітові“, тому для нас вони не становлять ніякої проблеми. Ми із задоволенням закинули кріси на плечі і спокійно, але швидко кроком, попрямували дорогою на захід. Із усім тим ми помахували руками німецьким воєнкам, що минали нас на перших трьох автомашині. Раптом водії четвертого, п'ятого і шостого автомобілів загальмували і на відкритих їхніх платформах ми з переляком побачили сильно озброєних партизанів із націленими на нас дулами автоматичних крісів. А на першому автомобілі ми завважили шість дівчат-партизанок, які поглядаючи на нас із погордою, злочно посміхалися! Враз із одного з автомобілів вискочив молодий їхній командир. Він підступив до нашого сотника Тіса і німецькою мовою припорочив йому дати нам наказ скласти зброю. Сьогодні цей епізод згадую, немов якийсь пригодинний фільм, бо пригадується як дуже холоднокровно поведівся наш командир, хоча чотирьох партизанів приставили йому до чола пістолі.

Нині теж з перспективи багатолітнього часу пригадуються спосіб реакції мого спонтанного думання у цій критичній хвилині. А саме, не зважаючи на це, що всі „мушки“ партизанських автоматів і крісів ізгори відкритих автомобілів були націлені на нас і хоча твереза логіка вичувала б будь-яку думку спроможності оборонної реакції, для мене зовсім не був важливим наказ досіти „смаркато“ партизанського командира. Я відважусь у мужеське обличчя нашого стрункого приблизно 45-літнього командира Тіса, який він тоді не видав би приказу безумним сповням би. Підкреслюю це тому, що цікавий тут є психологічний фактор вишколу німецької воєнної дисциплінованості і підкорення наказові, а може також сприйняття того наказу моїми „телічними“ літими, бо мені тоді було 20 років і один тиждень...

Згадуючи цей епізод із перспективи часу, думаю, що сьогодні, в силі віку, я зовсім інакше реагував би в цій критичній ситуації. Та ж це вже був один день після капітуляції і фактично не було вже ніякого зобов'язання повинуватися будь-яким наказам. Правдоподібно я шукав би за якимсь по можливості логічним, а може і безуспішним виходом із цього безнадійного становища, але, при тому старався б послугувувати своїм власним розумом.

Але, повернімося до того епізоду. Наш командир перекінувся кількома фразами з ватажком партизанів. Про що вони говорили, ми не чули. Тоді він правою рукою відхилив дула чотирьох пістолів наставлених до його чола, а лівою рукою розстібнув гудзик горішньої кишені гарного воєнського жакету, звідки витягнув срібну папіросницю. І затягнувшись синім димом цигарки, він промовив до нас:

— Друзі, ми програли довгу війну. Я домовився з партизанським командиром, який заручив мене воєнним словом, що відпустить вас неупотурбованими, якщо складете вашу зброю. Честь німецького воєнка-старшини ніколи не дозволила б мені дати наказ віддати зброю, якщо б війна тривала б далі. Сьогодні, 9-го травня, один день після капітуляції. Даю наказ, який хочу зберегти ваше існування, бо ви ще дуже юні і кожного з вас ще где довге-довге життя. Друзі, складіть зброю.

Ми усталили наші кріси у піраміди і попрямували в сторону відступаючого регіменту. Ішли ми вже роззброєні рівною асфальтовому шосею начебто по мінах, в побоюванні, що затарашкотять партизанські скоростріли і припинять наше існування на цій плянєті. Але ласкавий Господь Бог інакше вирішив, бо партизанський командир дотримав воєнського слова і завдяки цьому я можу поділитися із читачами ось тим спогадом. Описав я цей епізод не тому, щоб довести якийсь героїзм, бо його там не було.

І коли, було, при чарці я розповідав про цю подію товаришам, то вони, жартуючи, натякали, що внаслідок в першому партизанському автомобілі що зупинився біля нашої чоти, були дівчата-партизанки, то й фактично я капітулював перед... жінками. Що й казати, до деякої міри вони мали слушність — і цьому я заперечити не міг...

ЗА ДАНИМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ КОМІСІЇ у справах втікачів, їх загальна кількість нараховує приблизно 15 мільйонів. Керівник комісії Роберт Вінтер стверджує, що за останніх п'ять років кількість втікачів, які виїхали поза межі своєї країни, збільшилась на 50 відсотків. Відкриття границі між ФРН і НДР викликало потік втікачів із Східної Європи. Тисячі збільшилась репатріація етнічних німців до ФРН з інших країн Східної Європи. Понад 2,5 мільйонів втікачів виїхало із Сходу та знайшло притулок в інших африканських країнах. 40,000 втікачів з Анголі опинилися в Намібії. Не дивлячись на те, що совєтські війська були виведені з Афганістану, там все ще продовжується громадянська війна. Понад п'ять мільйонів афганців живе в таборах для втікачів на території Пакистану та Ірану. За період від 1975 до 1988 роки ЗСА прийняли в загальному 1,249,608 втікачів, тобто одного на кожних 199 американців. Другою країною по кількості прийнятих втікачів стала Канада, яка дала притулок 252,225 втікачам, тобто одного на 104 канадців. ЗСА виділяють великі суми із свого бюджету на допомогу втікачам.

HEALTH FAIR

Saturday, May 19, 1990 from 10 a.m. — 5 p.m.
USC, 122 Second Avenue, New York, N.Y.
To be held at the UKRAINIAN FESTIVAL
Screening of hypertension, glucose, cholesterol
vision testing
Services will be provided by Ukrainian physicians and health care professionals

Прагнете з автором перенестися в просякнуте ідеалізмом, кипуче, гомінке студентське життя у Львові в часи польської окупації Галичини?
Хочете спільно пережити студентські дорозі, труднощі, турботи, але й радість та веселощі?

Придбайте книжку

Володимира Барагури

ЯК Я СТАВ ЖУРНАЛІСТОМ — СПОГАДИ ЗІ СТУДЕНТСЬКИХ 1928-1934 РОКІВ

з численними зніманнями довоєнного Львова та прималюванням обкладинкою ІВАНА БРИКОВИЧА

Книжку замовляти в книгарні „Свобода”
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Ціна 10 амер. доларів

Управа Відділу ОУА „Самопоміч” в Нью-Йорку

повідомляє своїх членів, що

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

відбудуться
в суботу, 12-го травня 1990 р., о год. 3:30 по пол.
в домі Товариства в Нью-Йорку, Н. Й.
при 98 Друга Авеню

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

Відкриття зборів, вітання і прийняття протоколу останніх зборів; звіти членів Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду; запити; дискусія і ухвалення резолюцій; уступачий Управі; вибір нових керівних органів Відділу; вибір делегатів на Звичайний Загальний З'їзд; план праці і закриття.

Михайло Юзенів, голова Любомир Гуменюк, секретар

КОНЦЕРТ АРТИСТІВ З УКРАЇНИ

Галина Менкуш (бандура)
Ніла Крюкова (художнє слово)

Програма:

„МАРУСА ЧУРАЙ” — вистава за історичним романом у віршах ЛІНИ КОСТЕНКО

Четвер, 10-го травня — CHICAGO — 7 30 веч.
Ukrainian Cultural Center, 2247 West Chicago Ave
Info (312) 384-6400

Субота, 12-го травня — CLEVELAND — 7 30 веч.
Sheptycky Hall, St. Josaphat Church, 5720 State Rd., Parma, OH
Info: All Ukrainian stores Credit Union „Samopomich”
(216) 884-9111

Вівторок, 15-го травня — DETROIT — 7 30 веч.
Зала катедр св. Покрови
Southfield. Програма: „Наша дума, наша пісня”

П'ятниця, 18-го травня — DETROIT — 7 30 веч.
Шкільна зала на Westbrook
Warren, Mich. Програма: „Маруся Чурай”

Американці в Обороні Людських Прав в Україні

43 Midland Place, Newark, N.J. 07106 • (201) 373-9729
— улаштує —

ОДНОДЕННУ КОНФЕРЕНЦІЮ

ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ ОРГАНІЗАЦІЇ

АГРУ І ЕКОЛОС

при участі

Святослава Дудка

ДІЯЧА ЗЕЛЕНОГО СВІТУ

ТЕМА

ЕКОЛОГІЯ УКРАЇНИ І РОЛЯ ДІЯСПОРИ

Де: в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя
3275 Elmwood, Kenmore, N.Y.

Коли: субота, 12-го травня 1990 р.
від 10-01 рано до 4-01 по пол.

Господар Конференції: ЗЕНКО БОДНАРСЬКИЙ,
Голова Відділу АГРУ Баффало
(716) 636-1300

Фолкльорний театр Остапа Стахів з України прибув до Чикаго в передвечірній час і привів дві програми: присвячену Українським Січовим Стрільцям і великодню програму — гагілки, веснянки, риндівки, великодні пісні.

Гості з України, а конкретніше, зі Львова, дали про себе знати ще далеко до сценічних виступів: заспівали Св. Літургію спільно з молодіжним Крілосом у Соборі св. Володимира і Ольги у Квітну Неділю, відвідали м. Палайтин і дали там концерт, присвячений Січовим Стрільцям. На Великдень співали в Соборі — рано Воскресну Утрону разом зі згаданим Крілосом під диригуванням мгр Наді Савин, а описали другу Літургію. Між Літургіями завели гагілки. Ініціатива гагілок перед церквою захопила людей — багато включилося до співу, до виконання обрядових ігор. Інші були активними глядачами загальної вітхи, сміху, радіощі. Найбільше вітхи мали діти, молоді. Справжній український Великдень.

Легкість і ширість контакту, їхня безпосередність, чудові голоси, що ще під час Богослужб полинали увагу, жіноча граціозність під час гагілок — все це притягнуло публіку на концерт стрілецьких пісень, хоч не було широкого реклами, концерт відбувся 16-го квітня. Впровадженням до програми було виконання Прологу з Франкового „Мойсея” у формі мейстер-рецитації самим Остапом Стахівим, при акомпанюванні бан-

Фолкльорний театр зі Львова — чудова писанка для Чикаго

дури. Це справжня печатка духа цілого концерту, сповненого ширим, глибоким патріотизмом. Концерт пребагатий і кількісно, і добром пісень, і сценічними відтвореннями. Спочатку багато романтики, жартівливих сцен зі стрілецького життя: „Як з Бережан до кавказу”, „Гей там на горі Січ іде”, „Не сміє бути в нас страху”, „Ой чого ж ти забув”, „Накрила нічка та й тихесенько”, „Бо війна війною”, „Пиймо друзі” — це лише деякі з відтвореного багатства, представленої пісню, словом, сценічними мініатюрами, виконаними в одностроїх Січових Стрільців.

Друга частина, з участю жіночого складу, — сповнена повагою, героїкою, сумом. Ось деякі з пісень: „О, Україно”, „За Україну, за її волю”, „Ой впади стрілець”, „Виньти заінсценізована могила, тут же плач за молодим воїном, гейби відлучня „Плачу Ярославні” з „Походу Ігора на половця”, відлучня нашої історичної долі... І вже дівчата співають „Заквітчали дівчачонька стрілецьку могилу”, а далі спільно і зі сольними „Як ви умирали”, вислухані з великою увагою і сльозами, яких не можна було стримати при співі „Засумуй, трембіто”, що „зілля галичанам сорок тисяч цвіту”. Під кінець прозвучало „Гей у лузі”, яке підхопила зала й спільно проспівали цей символічний гімн Січових Стрільців, а

опісля „Ще не вмерла України”, усі стрічки, яких тут ніхто не співає, а шкода, бо далі сильніші історичні строфи, не тільки „згинуть наші воїни”, як роса на сонці”.

Другий концерт, що відбувся наступного дня, у Святий Вівторок, — це концерт весняно-великодній, в якому відтворено скарби народної культури — календарно-обрядові. Дві години присутні подивлялися, слухали, а то й брали участь в деяких іграх, представлених цього вечора. Велике, правдиве багатство гагілок, веснівок, питоме тільки українській народній культурі. Були гагілки відомі й менш відомі, а несподівано були й т. зв. риндівки з Яворівщини. Це пісні, співані хлопцями біля хат дівчат, щось в роді колядок чи шедівок. Закінчувало цю програму відспівання „Боже Великий, Єдиний”, разом, всі спільно й символічно сдналися в цій молитві — Львів і Українці Чикаго. Отець митра Маріян Бугринський від себе і всіх дякував за душевний пир, який гості влаштували своїми виступами, за „справжнє свящан-зілля для нас”. Дякував двома іменами — Стефі й Ірині, — завдяки яким Львів'яни могли приїхати до Чикаго.

Керівник Остап Стахів на запитання звідки виникла думка створити такі програми — історичну і календарно-обрядову, розповів: „Я в цьому виріс. На почат-

ку була бабуня, по матері, — Марія Бережанська. Батьки йшли до праці, а я залишався з бабунею, яка співала і я за нею. Вона була сільською співачкою, знала масу пісень. Половина нашої програми — це програма бабуні Марії, а саме: села Мельна, що на Рогатинщині. Інші пісні, друга „половина” програми, — Львівщина і Яворівщина. Стрілецькі пісні: частина теж від бабуні та її збірників Р. Купчинського й Я. Ярославенка. Записи розпочав я давно, спершу після закінчення студій (бандура як спеціальність) у Львівській консерваторії, пробував естрадні варіанти, народні популярні. Це не задовольняло. Нуртувала думка, а опісля утвердилась — повернути до глибини, до автентичного фолкльору, не фальшованого й повернути йому своє місце. Коли всі ці форми практикували, не треба цього було „виставляти”. Тепер треба через містечке оформлення і виконання повернути народі...”

Наша група — усі з музичною освітою, переважно закінчили Львівську консерваторію: Алла Кусевич (без неї я б нічого сам не зробив) — музичне оформлення, Марія Митник і Богдан Кисіль — професійні співаки, Ігор Данильковський — диригент і т.д. Всіх годі вичислити. Умоглив наш виїзд Союзтеатр західного регіону України — свого роду наш месенат, а його представник Роман Кушнір з нами.”

ІКА

26 років служіння українському народові

громадсько-політичне життя як в діаспорі, так і на Україні.

В ювілейний 1988 р. Хрищення Русі-України радіо-програма „Український час” відзначала свій 25-літній ювілей. З цієї нагоди керівник і персонал дістали велику кількість привітань з висловом признання і подяки за невтомну працю. За це голову уряду УНР в екзилі проф. Ярослав Рудницький у своєму привітні писав: „Українське радіомовлення в Канаді та в інших країнах вільного світу має свої успіхи, а зокрема І. Опарика в Монтреалі”. Голова відділу прихильників Державного Центру в Монтреалі Г. Сенишин у своєму привітні зазначив, що дирекція Українського часу додержується провідної думки С. Петлюри: „Народ вищий за класи, а держава вища за націю”.

На храмовому святі церкви св. Покрови було відзначено і 25-ліття „Українського часу”, її керівника І. Опарика та його співробітників, бо вони приносять до українських хат рідне слово, пісню, музику, новини, доповіді, коментарі на різні теми тощо.

За стараннями І. Опарика, жителя Ст. Леонарда (околиця Монтреалю), на місцькій Ратуші в День державного свята повіяв сине-жовтий прапор. В 50-ліття відзначення Великого голоду на Україні за стараннями Опарика в Леонарді одну вулицю назвали Україною.

Він зумів, не зважаючи на малу кількість платних оголошень, втримати „Український час” протягом 26-ти років. Щосуботи в год. 1-й по полудні з'являвся на хвилях етеру з радіостанції СФМБ в Монтреалі.

Іван Опарик був вірним мужем Дусі, примірним батьком Досі, Наталки і Пет-

Св. п. Іван Опарик

ра та улюбленим дідусям для внуки. Був побожним, належав до православної катедр св. Софії в Монтреалі, для якої під час будови віддав п'ять років праці як фінансовий секретар. В цій святині охрещені його діти і внуки. Належав до Лицарів колегії св. Андрія, ТУС, Королівського легіону ім. Мазепи. Працював для української подорожньої агенції „Атра тревел” як керівник відділу в Монтреалі. Був членом УНСОУ. Будучи нотаресом, допомагав людям справляти рідних з України.

Про нього можна багато писати. Про його вірне служіння українському народові, про його патріотизм, бо він віддав всі свої сили і здібності для Батьківщини. Уже будучи хворим на серце, не відпочивав, а працював, перервану його і воно не витримало — зупинилося на 63-му році життя.

В четвер, 29-го грудня, була відправлена Панахида в похоронному заведенні Делер. Чотири залі і прохід були заповнені людьми, які прийшли віддати останню пошану покійному. Панахиду служили о. прот. д-р Ігор Кутац, о. Захарій Ревко

ко і о. Ярослав Гайманович (від католицької церкви). Організаційними прапорами були прапороносці, співав хор. Прощальне слово, як капелан Королівського легіону ім. Мазепи, сказав о. Захарій. Дуже тепло, з високою оцінкою покійного, сказав слово голова відділу КУК, він і голова катедральної громади сотник Ярослав Кульба та зробив запис, що складала жертви в пам'яті покійного Івана Опарика на фонд Українського Руху та на допомогу жертвам чорнобильської катастрофи.

В суботу тіло покійного було перевезено до катедр св. Софії, де було відслужено чин похорону, який служили о. прот. д-р Ігор Кутац та о. Захарій Ревко при великій кількості людей. Після цього був поминальний обід, який побажалося о. Ігор, а всі проспівали „Вічна пам'ять”. Прийняттям керував сот. Я. Кульба, який від імені всіх висловив співчуття родині і сказав змістовне слово про покійного та повторив заклик про збірку. Були інші виступи з висловом співчуття родині та теплими словами про покійного.

Тіло покійного відвезено на український цвинтар св. Володимира при оселі Київ в Окавілі (біля Торонто), де спочиває багато визначних людей. На його домовину родина поспіла жменюк землі, привезеної з його рідного села Ростоків.

Василь Соко

Помоліться за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих
Добродій Фонду Катедр Українознавства.
Впрел. о. крипошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну Свату Літургію у вівторок, 22-го травня 1990 р., о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці в Озон Парку, Н. Й. за Блаженної Пам'яті:

інж. ОРЕСТА ГЛАДКОГО
МАРІО ГНАТЮК
д-ра МАТВІЯ ГУТУ
інж. ЯРОСЛАВА ДЯЧУНА
ВАСИЛЯ КИЧУНА
ВОЛОДИМИРА КОЛЬЦЯ
РОМАНА ОЛЕКСЮКА
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
ЕМАНУїЛА ПРИТУПУ
ЮСТИНУ РУДКА
ІВАНА СМІГУРОВСЬКОГО-СНІГУРУ

Всіх Вп. Жертводавці ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитов до Всевисьного за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА

ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої ніколи Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАТЕРІ І СЕСТРИ

бл. п.

ВОЛОДИМИРИ з ГАРДЕЦЬКИХ ЦЕНКО

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в дні 10-го червня 1990 року

у спідуючих церквах:

Христа Царя — храму Зарваницької Матері Божої, 11 30 год. у Філадельфії;
в Римі в соборі св. Софії;
в Лорді в храмі Пречистої Діви Марії;
в Куритібі в катедрі і в Прудентополі в церкві Семінарії, Бразилія
в катедрі в Мельбурні в Австралії;
у Варшаві в церкві Успіння Матері Божої;
в Пріяморі, Югославія;
в Джардін Місіонес, Аргентина.

Просимо в тому дні помолитися враз з нами за її праведну душу.

Д-р МИКОЛА ЦЕНКО, муж
Д-р ОЛЕКСІЙ ЦЕНКО з родиною, син і
ІРЕНА КУШМЕЛИН з родиною (Торонто, Канада), сестра

368-ий Відділ Українського Народного Союзу в Маямі, Фла.

ділиться сумною вісткою, що 30-го квітня 1990 року відійшов у Вічність

бл. п.

Тарас Максимович

визначний громадський і церковний діяч Маямі, голова 368-го Відділу УНСОУ, головний радник Українського Народного Союзу, диригент хору української католицької церкви Успіння ПДМ, голова Об'єднання Українсько-Американських Організацій Маямі, голова Українсько-Американського Клубу та довірготний керівник Українських Танцюристів Маямі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

УПРАВА

368-го ВІДДІЛУ УНС в Маямі

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 17-го березня 1990 року відійшла у Вічність на 87-му році життя наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ з Левицьких ПІГУТ

В понеділок, 19-го і у вівторок, 20-го березня 1990 р. відправлено Панахиду в каплиці похоронного заведення Музики.

В середу, 21-го березня відправлено Заупокійну Свату Літургію в катедрі св. о. Миколая. Відтак ПОХОРОН відбувся на українському католицькому цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілліной.

сини — ЗЕНОН з дружиною ХРИСТИНОЮ
— СЛАВОМИР з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ

внуки — ОЛЕКСАНДЕР, МИРОН, АДРІАНА, МОНІКА

сестра — ЄВГЕНІЯ ЛІСЮК з родиною

свати — РОМАН і ОЛЬГА МИЦЬКИ з родиною
— МИХАЙЛО й АНАСТАСІЯ БОЙЧУНИ з родиною

та Родина в Україні, ЗСА, Канаді і Польщі

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Миколи Щербак

„ВОЛОШКИ”

Мистецьке оформлення та ілюстрації Богдана Певня Об'єднання Працівників Дитячої Літератури „Нашим Дітям”, видання С-ва св. Покрови при українській православної парафії св. Трійці, Ірвінгтон, з друкарні „Свободи”, 1969 р., стор. 48. Ціна 4,00 дол.

„ПАХОШІ СУЦВІТТЯ”

1960-1970

Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово”, Нью-Йорк, 1982, стор. 104. Ціна 6,00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеють Нью-Джерсі обов'язати додати до ціни 6% ставкового податку.

Ділимося сумною і болісною вісткою, що дня 15-го березня 1990 р., несподівано відійшов у Вічність в Буенос Айрес, Аргентина, на 28-му році життя

мій Найдорожчий СИН

бл. п.

АЛЕКСАНДЕР ШЕПАРОВИЧ

У глибокому смутку —

МАТИ — АНІТА ОПІВЕР

ПАРЛЯМЕНТ СОВЕТСЬКОЇ Вірменії, наслідуючи непокінчену Литву вирішив скасувати цьогорічне весняне покінчення до советської армії для молодих чоловіків своєї країни. Неофіційне пресове агентство Интерфакс повідомляло, що це рішення прийнято на сесії вірменської Верховної Ради, де також домагалися гарантії зв'язків між республікою та районом Нагірного Карабаху в Азербайджані. Десятки тисяч громадян демонстрували на вулицях Єревану, стодлиш Вірменії, заохочуючи парламент до рішення, що забезпечить дальші потягнення до незалежності Вірменії від Москви. Молоді вірменські рекрути, як і їхні товариші з прибалтійських республік нарікають на дискримінацію та залякування у советській армії. Однак деякі з державних урядовців заявляють, що сумніваються чи місцевий військовий комісаріат візьме рішення республіканського парламенту до уваги.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

7-8-го липня — УСЦАК-Схід
11-12-го серпня — Подвійні ігри
31-го серпня — 3-го вересня
— Крайові чемпіонати УСЦАК
6-7-го жовтня — КЛК

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА.

дочіний редактор ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК
1-ий і 2-ий з циклу п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфаветична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентно зведене і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними малюнками, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку

Військові...

(Закінчення зі стор. 1)

ряджас професійними частинами внутрішніх військ". Він не дуже був задоволений постановою про набір добровольців за контрактом, але після довгого вишу коду „ми зуміємо підтягнути їх до рівня тих військ, які набиралися до лав КГБ як рекрути за спеціальними рекомендаціями з областей і районів", — сказав Смирнов, який признався, що головне командування КГБ вивчало практику закордонних країн і дещо „запозичило" на Заході. Всі ці методи будуть примінені під час вишколу новобранців обидвох категорій.

Можливо навіть зрозуміло, чому Смирнов наголошує на важливості існування спеціальних частин КГБ, які також поділяються на дві частини: одні охороняють важливі державні об'єкти, служать при охороні високих партійних і урядо-

вих осіб, отримують вищу, як звичайно, платню, але „вони знають свою справу і на них можна рахувати навіть у тяжких ситуаціях". Інші частини перебувають 24-години на добу у постійній готовності на випадок заворушень і великих маніфестацій, головне несанкціонованих.

Ген. Смирнов не дуже хотів відповідати кореспондентові про заробітну платню рядових КГБ-істів, але вкінці сказав, що вони отримують приблизно по 200 карбованців на місяць, звільнені від ношення всь час військового однострою, користуються перешенством в отриманні помешкань і дефіцитних товарів.

Добровольці підпишуть договори на три роки, але вони можуть продовжити їх, якщо їм служба в КГБ відповідала. Смирнов не приховував нічого і заявив, що таких військ стало більше в СРСР, бо „настали такі часи" і збільшилася злочинність серед населення".

У зв'язку із зменшенням військових сил в Європі, американська армія як і інші військові служби вже цього року зменшила набір з 120,000 на 92,000. Збільшилися вимоги щодо нових рекрутів, 94 відсотки яких закінчили середню освіту, в 1980 році — лише 54 відсотки. Виникло нове питання: Що втрачає нація, якщо армія не служивими більше як певний шлях до майбутнього хлопців з національних меншин та бідніших верств населення? Чорні, які становлять 12,4 відсотків населення, в армії нараховують 28 відсотків, воїни еспаномовного походження — 4 відсотки. Військові експерти передбачають, що зменшення кількості військовослужбовців відіб'ється не тільки на армії, але головним чином на американській нації в цілому.

Появилася на книжковому ринку

НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА

Любови Колєнської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ"

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИСИ, ДРАМА

Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

Видавництво і друкарня „Свобода", Нью-Йорк — Джерсі Сіті, 1988, стор. 256. Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку

Можна набувати в книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents add 6% sales tax

Вже появилася

книга

A Thousand Years of Christianity in Ukraine

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„Тисяча років Християнства на Україні"

(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій ілюстрацій (такі як кольорові) тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполоскилу Крайового Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США 1988. Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку

Гамилтонці допомагатимуть

Україні

В Гамилтоні створено Товариство Прихильників Руху в Україні. Збори прихильників Руху в Україні відбулися в приміщенні катедр св. Володимира 12-го лютого.

Відкриваючи збори, Іван Наливайко привітав отців і присутніх та подякував голові місцевого Відділу КУК д-рові І. Чернейкові за співпрацю та надання патронату КУК Ініціативній групі. Ініціаторами зустрічі були Степан Питула і І. Наливайко. Ця зустріч є для ширшого ознайомлення та створення Товариства Прихильників Руху в Україні. Уже створено відділи по більшості міст в Канаді й Америці. Світовий Конгрес Вільних Українців і Конгрес Українців Канади та наші церковні проводи одобрили та гаряче вітають Рух в Україні і заохочують нас у вільному світі творити товариства сприяння. Для цього на сьогоднішнє зібрання запрошено проф. Юрія Даревича.

Проф. Ю. Даревич докладно поінформував про цілі та завдання прихильників Руху і дав докладний звіт про пророблену працю торонтонським відділом. Проф. Ю. Даревич, д-рові І. Чернейкові та організаторам зустрічі, І. Наливайку подякував за вичерпні та докладні інформації та заохочував присутніх створити в Гамилтоні відділ Руху.

15-го березня відбулися другі збори Ініціативної групи в тому самому приміщенні. Засідання провів д-р І. Чернейко, секретарював Михайло Бучок. І. Наливайко поінформував присутніх про телефонічну сітку усіх відділів Руху в Канаді та дав докладний звіт про працю відділів. Обговорено плани праці і приступлено до вибору Управління Відділу Руху в Гамилтоні: голова — Оріс Сущо, заступник голови — майор В. Росенко, другий заступник голови — І. Бойко, секретар — Галія Ліпка, фінансовий референт — Г. Іванчик, організаційний референт — В. Буртняк, референт імпрес — М. Бучок, пресовий референт — майор В. Росенко, члени — І. Наливайко, М. Сущо, Д. Босчко, І. Кубрак, С. Питула, В. Петлюра; Контрольна комісія: о. Р. Ганкевич, о. М. Шкрумеля і пастор Івасків. Управління Товариства Прихильників Руху закликає українську громаду Гамилтону і околиці вступати в члени.

Основним завданням товариства є збирання фондів на закуп ліків та медичних препаратів для дітей потерпілих в Чорнобиль від радіації. Відділ відкрив при нашій Об'єднаній Кредитовій Спільноті рахунок для цих цілей. По винятку думок, збори закрив д-р І. Чернейко. 8-го квітня в залі собору св. Володимира відбулося віче, яке влаштувало Товариство Прихильників Народного Руху України за Перебудову. Віче влаштовано під патронатом СКВУ і КУК. Відкриваючи віче, голова Товариства Прихильників Руху в Гамилтоні О. Сущо докладно вияснила присутнім для чого та для яких цілей скликало це віче. Запросила до почесної Президії таких осіб: д-р Я. Шудрак з Торонто, д-р Ф. Мар-

Відвідини...

(Закінчення зі стор. 2)

тупників голів урядів, міністрів тощо. Багато з них перед очима мільйонів телеглядачів причащалося, а заступник голови уряду Словаччини Ян Чарногурський під час Літургії в Братиславі навіть читав апостола. Ще пізніше тому щось подібне й уявити собі неможливо.

Програма дводенного перебування Папи в Чехо-Словаччині була заповнена по берегах. Крім трьох вищих названих Служб Божих в нього були зустрічі з президентом, членами уряду, представниками творчої інтелігенції, викладачами телевізійних вузів тощо. На останній зустрічі брали участь і декан пражського Православного Богословського факультету Мілан Герка. Єпископи православних епархій із Праги, Брно та Михайлівці були присутні на урочистих Літургіях у Празі, Велеграді та у Братиславі.

У своїй промові у Братиславі Папа між іншим сказав: „У минулі роки я не раз хотів відвідати вашу країну. Це було неможливим. Зараз неможливе стало можливим". Як відомо Папа вже кілька разів висловлював бажання відвідати Україну. Досі це було неможливо. Будемо сподіватися, що і ця „неможливість" у недалекому майбутньому стане „можливістю".

Комуністичні...

(Закінчення зі стор. 1)

ру і священник УАПЦ о. Олександр із Херсону відправив Панахиду по жертвах чорнобильської катастрофи. Люди вперше почули Мольєр українською мовою, були дуже зворушені й після Панахиди не розійшлися, а вирушили всі разом на берег Дніпра і там пом'янули жертви Чорнобилья. Всі разом журилися й обговорювали можливі шляхи рятунку української нації.

День раніше, 25-го квітня, в палаці культури селища Покровського Дніпропетровської області з великим „спіхом" пройшла вистава, присвячена пам'яті загиблого 1985 року в катівнях ГУЛАГу поета Василя Стуса. Ідея такої вистави належить юній поетесі, учениці 11-ї класу Покровської середньої школи Олені Карпенко, а здійснена вона заусиллями учнів шкіл селища.

Режисером вистави була відома подвижниця селищної культури-просвіти Галія Паращенко. Вже багато років видає вона свій хист на подолання культурних руйн теперішнього села. Невдовзі молоді ентузіасты покажуть своє мистецтво жителям обласного центру.

Учасники установчої конференції Спільнот молодих українців СРСР з-поза меж України прийняли і надіслали звернення до депутатів Верховної Ради УРСР, у якому привітали перших дійсно обраних народних депутатів Верховної Ради УРСР. У зверненні зокрема сказано:

„Для нас, українців за межами України, не так важливий поділ депутатів на членів і нечленів Руху, на комуністів і некомуністів, українців чи неукраїнців. Для нас всі ви — обрані народом України, який доручив Вам вирішувати його долю, а то ми і нашу долю, бо всі ми так чи інакше пов'язані з цим народом... Тому хочемо нагадати вам про щонайменше шість мільйонів українців, які проживають у СРСР поза межами України. Наші культурні потреби ніде й ніким не враховуються, для нас не існує жодної культурної установи, навіть про наше існування, як правило, стараються не згадувати. Ми не маємо жодної змоги придбати українські книги, купувати пресу, слухати радіо і приймати телебачення в Україні. У нас немає приміщень, коштів, юридичних гарантій, які б дозволяли вести хоча б мінімальну культурну діяльність. Як правило, подібне становище і в українців країн Східної Європи".

Учасники з'їзду просять депутатів ВР УРСР прийняти рішення, котрі допоможуть змінити цей принизливий стан українців, що живуть за межами республік.

зав. „У минулі роки я не раз хотів відвідати вашу країну. Це було неможливим. Зараз неможливе стало можливим". Як відомо Папа вже кілька разів висловлював бажання відвідати Україну. Досі це було неможливо. Будемо сподіватися, що і ця „неможливість" у недалекому майбутньому стане „можливістю".

BUSINESS SERVICE

Українська фірма „КАРПАТИ" ВАСИЛЯ ЧОПАКА займається побудовою будівлею, пареробкою бейсментів, кухонь, лазнічок; встановленням центральних опалювальних систем; настелюванням килимів, пошпалюванням і обкладанням плитками; перекриттям дахів; напругою опалювальних і м'яких машин. Повне забезпечення. Оцінка великих і малих робіт безплатно. Тел.: (718) 545-3611

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5th & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнтів приймається тільки за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

ТАКА КОМПАНІЯ

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: книги ДМЦ

різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обсяга ЦИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брукс і перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брукс св. Духа в Гемптонбургу та інших

ВІДОМА СПІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

О. ЛОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня в суботу

включно від 9:30 до 10:45 по

на бавні для вигоди клієнтів

радо заведемо до Вашого

дому з проектами і порадами

Bravo International, in conjunction with Kufer International, Ltd., offers:

Electronics and Automobiles for Use in the USSR

All fees and overseas handling included ■ Additional items available on a first come — first served basis

Electronics

Recorder — Pioneer

VCR-Hitachi Corp. Video Cassette Player

VCR-Hitachi Corp. Video Cassette Player

VCR-Hitachi Corp. Multi System Video Cassette Player

Video Camera — Hitachi Corp.

Computer XT — Printer — monitor

Format for cyrillic alphabet

5 1/4" TV Set — Emerson — Color

5 1/4" TV Set — Emerson — B & W

19" TV Set — Sony — Color

Electronic Keyboard — Yamaha — 37 mid-size keys

Electronic Keyboard — Yamaha — 61 mid-size keys

Price

\$200

\$350

\$400

\$550

\$1,150

\$1,750

\$50

\$250

\$150

\$375

\$150

\$350

Resale

3,000 RBS

4,000 RBS

4,500 RBS

7,000 RBS

12,500 RBS

50,000 RBS

3,500 RBS

2,500 RBS

4,250 RBS

2,500 RBS

4,000 RBS

Car purchase in USA - Delivery in USSR

Moskovitch Model — 21013

Zhyguli/Lada Model — 2105

Zhyguli/Lada Model